



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 1110/2015**  
**23.12.2015. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Е.Ш. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.Ш., адв. Р.В., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К 70/14 од 26.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1044/15 од 07.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 23.12.2015. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.Ш., адв. Р.В., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К 70/14 од 26.05.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1044/15 од 07.10.2015. године.

**Образложење**

Пресудом Вишег суда у Сомбору К 70/14 од 26.05.2015. године, између осталих окр. Е.Ш., оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је осуђен на казну затвора у трајању од шест година у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору од 07.07.2014. године па надаље.

Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и то у износу од 516.216,46 динара и на име паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1044/15 од 07.10.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Сомбору окривљеног М.Б., лично, и његовог браниоца и браниоца окривљених М.Ј., Б.Ј., Е.Ш. и З.Р., а пресуда Вишег суда у Сомбору К 70/14 од 26.05.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Е.Ш., адв. Р.В., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из

члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи пресуду Апелационог суда и укине првостепену пресуду и предмет врати том суду на поновно суђење или пак укине пресуду Апелационог суда и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање о изјављеној жалби.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.Ш., адв. Р.В. је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног Е.Ш., адв. Р.В., захтев за заштиту законитости поднео је због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то повреде одредбе члана 451. став 1. и члана 460. став 1. ЗКП а које су учињене у другостепеном поступку.

Дакле, захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.Ш., адв. Р.В., се указује на повреду одредаба кривичног поступка из члана 451. став 1. и члана 460. став 1. ЗКП, а које повреде не представљају законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због кога би окривљени као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног Е.Ш., адв. Р.В., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2), у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник**  
**Мила Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Невенка Важић,с.р.**